

EXPUNERE DE MOTIVE

Ca urmare a evenimentelor de la 11 septembrie 2001, la 28 septembrie 2003, Consiliul de Securitate a adoptat, în baza Capitolului VII al Cartei ONU, Rezoluția nr.1373 (2001), prin care statele membre ale Organizației Națiunilor Unite sunt invitate să intensifice cooperarea între ele în vederea combaterii terorismului inclusiv prin deplina implementare a convențiilor internaționale în materie.

Astfel, sub egida ONU au fost adoptate 12 documente internaționale anti-terorism, România fiind parte la 11 dintre acestea. România a semnat Convenția Internațională pentru reprimarea atentatelor teroriste cu explozibili la 30 aprilie 1998, aceasta fiind singura dintre convențiile adoptate de ONU în domeniul combaterii terorismului pe care nu a ratificat-o până în prezent.

În contextul amplorii pe care au dobândit-o în prezent atacurile teroriste, intensificarea cooperării statelor în vederea combaterii acestui flagel prezintă o importanță deosebită. Principalele forme de cooperare sunt prevăzute în textele acestor convenții.

În conformitate cu prevederile Rezoluției Consiliului de Securitate nr.1373 (2001) care, fiind adoptată în baza Capitolului VII al Cartei ONU, are caracter obligatoriu pentru Statele membre ale Organizației, este necesar ca România să ratifice și Convenția Internațională pentru reprimarea atentatelor teroriste cu explozibili.

Ratificarea acestui document este importantă și din perspectiva calității de membru nepermanent al Consiliului de Securitate pe care România o va avea pentru doi ani, începând cu anul 2004, devenind astfel și membru al Comitetului Antiterorism (Counter terrorism Committee) al Consiliului de Securitate.

Convenția Internațională pentru reprimarea atentatelor teroriste cu explozibili nu conține obligații de cooperare substanțial diferite față de cele pe care România și le-a asumat deja prin ratificarea Convenției Internaționale privind suprimarea finanțării terorismului.

În esență, Convenția prevede obligația statului de a pedepsi sau extrăda pe cei care se fac vinovați de acte de terorism (aut dedere aut iudicare), precum și de a coopera în prinderea autorilor acestora, evitându-se astfel apariția locurilor sigure ("safe haven") pentru cei aflați în această ipostază.

În Convenție sunt definite faptele care cad sub incidența acesteia și este prevăzută obligația statelor părți de a lua toate măsurile necesare, inclusiv legislative, de a asigura urmărirea în justiție și pedepsirea celor care se fac vinovați de comiterea acestor fapte.

Obligația de cooperare se manifestă prin asistența reciprocă în cadrul procedurilor de urmărire și a investigațiilor, precum și prin furnizarea de informații. Totodată, este recunoscut respectul față de angajamentele pe care statele și le-au asumat în plan bilateral în domeniul cooperării și asistenței în vederea pedepsirii celor vinovați.

Cooperarea și activitățile desfășurate în baza Convenției se bazează pe principiile consacrate în Carta ONU: egalitatea suverană, integritatea teritorială, non-

ingerința în afacerile interne, precum și regulile generale ale dreptului internațional și ale dreptului internațional umanitar.

Propunem supunerea prezentului proiect de Lege spre adoptare Parlamentului, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituție, republicată, având în vedere necesitatea ratificării, în cel mai scurt timp a acestei Convenții, determinată de obligațiile care revin României în calitate de stat membru al ONU, în special de cele care decurg din Rezoluția Consiliului de Securitate 1373 (2001), adoptată în temeiul Capitolului VII din Carta ONU, după atacurile teroriste din 11 septembrie 2001, cât și din perspectiva dreptului tratatelor.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care vă rugăm să-l aprobați.

ADRIAN NĂSTASE